

(המשך מעמוד 14)

נוני שנחנה השבוע ליד מטולה, היו הקי דמה לבאות.

פעם נראתה מצריים חסרת-מגן מול הי הפצצות הישראליות בעומק. אך ההפצצות הביאו אל מצריים את טילי-סאם, ואלה שינוי את תמונת-הקרב בחזית הדרומית. הפעולות בלבנון עלולות לפתוח תהליך דומה.

אין כל סימן לכך שבעיות אלה נשקלות בחוגי הצמרת הישראלית ברצינות הראוי ייה. אמנם, שימעות פרס מדבר ומדבר, ללא-הפקס, ומנסח את כוונות ישראל בצור רה השווה לכל כותרת. אך לא נראה שמ אחורי הניסוחים המזהירים עומדת מחשי בה אחראית.

האם פעולות-העונשין כדאיות? האם שכן לא ייצא, בסופו של דבר, בהפסדן? האם הם משיגים יעדים צבאיים השווים לחומרת התוצאות האפשריות בטווח רחוק יותר?

ישראלים רבים סבורים כי "ישראל יצרה את העם הפלסטיני". אין זה נכון, אך אין ספק שהמדיניות הישראלית עזרה בהרבה לקדם ולהמריץ את התודעה הלאומית הי פלסטינית, ולהפוך את אש"ף גורם לאומי ובינלאומי.

עתה עשוי שימעות פרס לחולל פלא גדול עוד יותר: ליצור צבא לבנוני לוחם, בחיי גת ישראלים.

מדיניות

בחור צעיר ברכבת

קיפנינג'ר לארון: אם

לא יושג ההסדר

מיידי, יהיה זה

מאוחר מדי

סובייטולוג נודע הסביר השבוע איך משתדלים הוא ועמיתיו לנחש מה מת רחש מאחורי חומות המיבצר השילטוני במוסקבה.

לשם כך השתמש בבדיחה יהודית ישנה, שאותה סיפר בשעתו זיגמונד פרויד: מעשה ביהודי זקן, שנסע ברכבת הי ביתה לעיירתו, בהונגריה. בקרון ישב צעיר, שנסע כנראה לאותה עירה.

התחיל היהודי לחשב בראשו: "רק איי כרם ויהודים חיים בעיירה. הבחור הזה אינו לבוש לא כאיכר ולא כיהודי. אבל הוא קורא בספר, סימן שהוא יהודי."

"אך מדוע הוא נוסע לעיירה שלנו? יש שם רק ממישים מישפחות יהודיות, ורובן עניות. רגע, רבי שמואל, הסוחר, יש לו שתי בנות. אחת מהן נשואה, אבל השניה זקוקה לחתן. ר' שמואל הוא עשיר, ולאחרונה התחיל להכניס לביתו מניחים חדשים. לכן לא יחפש לבתו חתן מתושבי העיירה. הוא בוודאי הטיל על שדכן למי צוא לו חתן מבחוץ."

"אבל ר' שמואל הוא זקן, ולא ייסע להכיר מישפחה חדשה. הוא בוודאי מחפש חתן ממישפחה שהוא מכיר, זאת אומרת מישפחה שגרה בעיירה ועונה אותה. מי? למישפחתו כהן, שעברת לפני 20 שנה לבודפשט. היה בן. מה יכול בחור יהודי לעשות שם? ללמוד רפואה. רבי שמואל בוודאי רוצה לחתנו יהיה רופא. רופא זקוק לגדולה גדולה. הבחור הזה לא נראה כאדם עשיר. ד"ר כהן? אבל איזה רופא בבודפשט רוצה שיקראו לו כהן? הוא לבטח החליף את שמו. או מה שמו עכשיו? אצל ההונגרים השם הנפוץ הוא קובאץ, כמו כהן אצל היהודים."

כאשר נכנסה הרכבת לתחנת העיירה, קם היהודי הזקן ופנה אל הצעיר: "תסלח לי, ד"ר קובאץ, אבל אם ר' שמואל אינו ממתין לך בתחנה, אקח אותך ברצון לבית ארוסתך."

הצעיר נדהם. "מניין אתה יודע מי אני ומה אני עושה? הרי לא החלפנו מלה!" השיב היהודי: "גו, זה הגיוני."

אם לא עכשיו... בימים האחרונים עוסקים הסובייטולוגים בכל העולם, וגם בישראל, בניסיון לגלות, עלי-פי שיטה זו, מה קרה לליאוניד ברזנייב.

הדעה הכללית: הוא לוחם על חייו הפוליטיים, ועומד בסכנה של הדהח. אין ספק שמעמדו התערער. אנשים צעירים יותר, בעלי קו נוקשה יותר, התאכזבו מתוצאות המדיניות המתונה של העסקן (המשך בעמוד 18)

במקום

מסר

נחום רז יתמנה מנכ"ל חברת "עתי דים", במקומו של עודד מסר שיהיה המפקח-על-הבנקים. מינויו של רז אושר על-ידי בעלי-המניות של החברה, וכן על-ידי עיריית תל-אביב ואוניברסיטת תל-אביב.

חברת "עתידיים" מקימה פארק תעשייתי על שטח של 80 דונם, ליד אוניברסיטת תל-אביב. תקציבה השנתי הוא כ-25 מיליון לירות. רז ימשיך לנהל את החברה למרכז-ספורט אולימפי של עיריית תל-אביב, שאותה ניהל קודם-לכן. נחום רז הוא חבר מועצת עיריית תל-אביב מטעם המערך.

מנכ"ל רז ריווחי עתיד

הצרפתים החליפו

את האוסטרלים

קבוצת משקיעים צרפתיים השקיעה בימים אלה 4 מיליון דולר במניות "החברה הבינלאומית לפיתוח" (הקרוי ייה "החברה הבינלאומית ב"). הקבוצה קנתה את המניות של קבוצה אוסטרלית לית פשרשה מן החברה. הקבוצה הצרפתית קשרה בכמה השקעות בישראל, בעיקר בפרוייקטים גדולים של בנייה. נכסתה הצילה את "הבינלאומית" ממשבר חמור, שכן התמורה שהצטברה מי מכירת מניות היא 6 מיליון דולר בלבד.

משום-מה מוכרת הממשלה כל קילו לסיטונאים במחיר של 16.5 לירות הקילו - כלומר, הממשלה מרוויחה 5.5 לירות לכל קילו בשר קפוא ללא-עצמות שהיא מוכרת.

כיוון שהבשר מחווה מרכיב חשוב בי יותר של המדד, הרי העלאת מחירי הי בשר תרמה להעלאת המדד. כל נקודה עלייה במדד עולה למדינת 900 מיליון לירות הפרשי-הצמדה על חובות המדינה הצמודים.

פקידי משרד-המיסחר-התעשייה, הי מרוויחים אולי כמה מיליוני לירות על עיסקות הבשר, גורמים למשק תשלוי מים מיותרים של מאות מיליוני לירות.

השרים דואגים לעצמם

לאחרונה נקבעו זכויות השרים בממשלה, וכן החטבות הסוציאליות הנילוות. שכר-היסוד של שר הוא 2364 לירות לחודש, ושל ראש-הממשלה 2522 לירות לחודש. לכך יש להוסיף תוספת-יוקר ומישפחה. האש"ף לשר הוא 60 לירות ליום ללא קבלות, או החור ככל הוצאותיו לפי קבלות, בלא הגבלת סכום. הוצאות-ניסיעה מוחזרות במלואן, השר נהנה מביטוח רפואי מלא, דירת-שרד בשטח של 120 מ"ר, רכב צמוד בינוני כמו "סאב", "פיאט" או "ולוו", עם מיוזג-אוויר ורדיו.

ראוי לציון מיוחד הסדר-הגמלאות של השרים. שר שיהן שנתיים לפחות, יקבל גימלה לכל ימי-חייו בשעור של 21% משכרו. שר שיהן שנים רבות יותר יקבל 7% משכרו לכל שנת כהונה, עד למכסמום של 70%. שר שנפטר, מישפחתו תקבל שכר מלא משך 13 חודשים נוספים, ואחרי-כך גימלה. שר שפרש ימשיך לקבל ביטוח בריאות כל חייו, אחזקת טלפון מלאה וכן 360 לירות לחודש הוצאות-ניסיעה, ועוד 7500 לירות לשנה השתתפות בהוצאות דיור.

צרות צדורות לאמנון ברנס

הממלכה הכספית של אמנון ברנס, הצבר מפתח-תיקווה שהקים בסרדייגו

מיליונר ברנס הפסדי פיחות

אמנון ברנס מסר, כי החברה סגרה כבר 13 חנויות לא-ריווחיות, ותסגור עוד 25 עד לחודש יוני. הוא טען כי בין הסיבות להפסדים היה גם פיחות-המט"ב בישראל.

מקורות בקליפורניה מ זרים, כי מר-בית הבנקים חידשו ל"דיילין" את הי אשראי הקבוע בסך 30 מיליון דולר, אולם במקביל יש שמועות כי ברנס עשוי לפנות מרצונו לבית-המישפט, ולבקש מינוי כונס-נכסים זמני.

צפוי גם לחץ של בעלי-המניות לוותר על השקעות בישראל, המביאות לחברה רק הפסדים, כשם שהוא סוגר את החנויות הלא-ריווחיות.

קודמת. מאזן הבנק יגיע לסך 2.4 מיל-יארד לירות - גידול של יותר מ-60% אחוים. האמצעים העצמאיים של הי בנק יגיעו ל-80 מיליון לירות. כאשר קיבל מנכ"ל הבנק, אהרון (אונידי) מאיר את תפקידו לפני 13 שנים, היו האמצעים העצמאיים פחות מ-15 מיל-יון סך המאזן עבר בקושי 100 מיליון לירות.

הבנק מקפיד על הפרדה מוחלטת בין ניהול עסקיו לבין עיסקי המפד"ל, שהיא בעלת-המניות של הבנק, ומנכ"ל הבנק מ זרב בכל תוקף לעשות עיסקות שאינן על טהרת הביטחונות הבנקאיים.

רמאי הבשר

שר-המיסחר-התעשייה חיים בר-לב אישר בימים אלה, כי מחירי הסוכר ירדו בעולם, ובעקבותי אישר כי המחיר שהממשלה גובה תמורתו בארץ - מופ"ר. בר-לב אף אמר, כי צפויה הורדת מחירי הסוכר ומיצרכים נוספים. מדור זה פירסם שבוע שעבר את תחשיבי מחירי הסוכר, המראים כי המדינה העלתה את מחירו ל-6 לירות הקילו, ללא הצדקה.

פרשה דומה קיימת בבשר הקפוא. הי מדינה קונה בשר קפוא ללא עצמות בי מחיר של 1500 דולר הטונה. אם להכפיל כל דולר ב-7 לירות (6 לירות השער הי רישמי ועוד 15% היטל-ביטוחון), מקב"ל לים 10.500 לירות. מוסיפים 500 לירות להוצאות חובלה ושקילה בארץ, ואז מקבלים כי הוצאות הממשלה לטונה בשר, עד מכירתו לסיטונאים, הן 11 ליי רות לקילו - מכסימום.

גידול מרשים

במיזרחי

הרווח הנקי לפני מס של "בנק המיו" היי המאוחד" לשנת 1974 יהיה 65 מיליון לירות, גידול ניכר לעומת שנה

קיפאון ב"סוויס"

שראלי, תל-אביב

בבנק "סוויס-ישראל" בתל-אביב, ש-קרא קודם "בנק למימון", ממשיך הקני ואון לחגוג. מנכ"ל הבנק, מרדכי ולדפרי, פרש ממנו, ועתה מנוהל הי נקס בידי שמואל לוי. מאזן הבנק יסוף 1974 הגיע ל-43.7 מיליון לירות שראליות. האמצעים העצמיים, כ-8 מיל-יון לירות. הבנק היה נושא למשאומתן מ'כירתו מיספר פעמים, והוסכם כבר על סכום של 12 מיליון לירות. אולם יגיע האחרון התחרט בעל בנק-האם הי ווויצני, חוזה קליין, וביטל את המי יורה.

עם חברי מועצת-המנהלים של הבנק ישראל נימנים יוסף קרמרמן, יוסף ליקמן ושלום ליגום.

עוד סימן

למיתון

הבנקים מוסרים על ירידה גדולה בי יקוש לאשראי - סימן מובהק להאטת פעולות הכלכלית. סימנים כאלה היו גם לפני המיתון של 1966, שאף הוא חל מהגבלות אשראי ובניה. אותו ינד "בנק ישראל" של היום, משה נבר, הגורר את הממשלה למיתון, ירם את המיתון של 1966, בהיותו אז יעץ לשר-האוצר פינחס ספיר.

כמו אז, גם עתה סבורים ראשי הי ששק. כי הם שולטים בהלימים הכלי ליים ויוכלו, כשירצו, להחיש את הפ-ילות המישקית על-ידי שיחרור אשראי. גם במיתון של 1966 התברר כי תהליי ים כלכליים אינם מתנהלים ככתוב ב-פר, והאטת פעילות כמוה ככדור-שלג, גדל וגורר את הכל עימו.